

Λυσσισμένα ντόπερμαν: αναβολικά, μαφία, φασίστες

Μεγάλη ταραχή στις λαγκαδιές της Μάνης. Δύο εκκολλημένοι φουσκωτοί νεοναζί της μετεφηβικής ηλικίας με σβάστικες-μπονζαί στα μπράτσα, δολοφόνησαν με σφαίρες για αγριογούρουνα δύο άλλους ολίγον τι πρεσβύτερους της ίδιας συνομοταξίας. Αφού τους κάνανε τρυπητήρι, τους βάλανε στο αγροτικό του παπού σαν φρεσκοσφαγμένα μοσχάρια και τους αμολήσανε από μια πλαγιά. Αποτρελαθήκανε και αλληλοεξοντώνονται οι μαφιοζοναζί παραδίπλα από τα «τιμημένα χώματα» της διάσημης Πηγάδας; Δεν λέμε, θα είχε ενδιαφέρον η εξαίγηση αυτού του φαινομένου αλληλοεξόντωσης. Δυστυχώς όμως οι διδασχές του ιστορικού υλισμού δεν μας επιτρέπουν να πιστεύουμε σε τέτοιου είδους θαύματα...

Το ξεκαθάρισμα λογαριασμών στην Μάνη αποτελεί ένα επεισόδιο πίσω από την παράνομη διακίνηση αναβολικών και «συμπληρωμάτων διατροφής», που έχει πίσω της ιστορία τουλάχιστον δυο δεκαετιών και η οποία έφτασε να γίνει μία ιδιαίτερα προσοδοφόρα επιχείρηση της ντόπιας «μαύρης» οικονομίας, με έντονο μάλιστα «εξαγωγικό» προσανατολισμό. Η διάδοση της χρήσης και του εμπορίου αναβολικών στην Ελλάδα έγραψε την δικιά της ιστορία, όντας κομμάτι των γενικών μετασχηματισμών της ελληνικής κοινωνίας από την δεκαετία του '90 και έπειτα. Μέσα στις μπίζνες της ντόπιας, όπως και παντού στην ελληνική μαφία, οι φασίστες-φουσκωτοί διεκδίκησαν το μερίδιο που τους αντιστοιχούσε: σαν στρατιώτες, σαν λοχαγοί ή ακόμα και σαν αφεντικά. Μέσα από τέτοιες «δουλειές» συγκρότησαν τις αντικειμενικές, υλικές συνθήκες ενσωμάτωσής τους στον ελληνικό καπιταλισμό, έστω και αν εξέφραζαν την «σκοτεινή» πλευρά του. Ας δούμε όμως μερικές πτυχές αυτών των διαδικασιών.

Ένα ακόμη επικερδές εμπόριο

Η επέλαση του lifestyle την δεκαετία του '90, δημιούργησε στρατιές λιγούρηδων έτοιμων να κάνουν το στιδήποτε προκειμένου να ανεβούν στο τρένο που απ' έξω έγραφε «μούρη, κώλος και καριέρα». Είναι εύλογο έτσι, η εξωτερική εμφάνιση, οι «φέτες» και τα «ποντίκια» να έχουν την τιμητική τους. Το σώμα αποθεώθηκε και το κυνήγι της «σωματικής διάπλασης» μετατράπηκε σε μανιοκαταθλιπτική διαταραχή. Τα γυμναστήρια εξαπλώθηκαν όσο περίπου και τα

κωλόμπαρα και τα βαράκια ανεβοκατέβαιναν σαν τις μηχανές του φορντικού εργοστασίου. Εντούτοις σύντομα έγινε φανερό ότι αυτό δεν είναι αρκετό: τα «συμπληρώματα διατροφής» όπως είναι ο ευφημισμός της κάθε είδους ντόπιας, έδιναν γρήγορα και άμεσα αποτελέσματα. Πόσοι και πόσοι δεν γίνανε «γαλοπούλες» μέσα σε μερικούς μόλις μήνες:

«Όπως λέει ο γυμναστής κ. Ν.Χούμας, το «60% απ' όσους κάνουν συστηματική προπόνηση κάνουν χρήση αναβολικών. Εν αγνοία τους στην παγίδα πέφτουν και πολλοί έφηβοι. Η εμπειρία δείχνει ότι περίπου 7 στους 10 ζητούν να λάβουν κάποια ουσία για να φτιάξουν σώμα»¹

Από τα μέσα της δεκαετίας του '90 και μετά, εμφανίζονται δημοσιεύματα που κάνουν λόγο για τα «αναβολικά που διακινούνται ανεξέλεγκτα στα γυμναστήρια της γειτονιάς»². Αυτή την περίοδο είναι που συγκροτείται μία μεγάλη αγορά της ντόπιας η οποία –σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε άλλα κράτη- ουσιαστικά είναι νόμιμη. Ενώ στα περισσότερα δυτικά κράτη οι αναβολικές ουσίες από τα τέλη της δεκαετίας του '80, θεωρούνται υποκατηγορία των ναρκωτικών και διώκονται αντίστοιχα, στην Ελλάδα το νομικό καθεστώς διώκει –στα χαρτιά τουλάχιστον- μόνο την χρήση των αναβολικών στον αθλητισμό. Στην πραγματικότητα βέβαια αυτό που συμβαίνει είναι ότι τα αναβολικά διακινούνται παντού ελεύθερα με την δέουσα πάντα «διακριτικότητα». Την ίδια στιγμή στις αρχές του '90, το ελληνικό κράτος θεσπίζει νόμους που δίνουν προνόμια στους πρωταθλητές: μόρια στις πανελλήνιες, διορισμό στο δημόσιο και άλλα τέτοια. Το κίνητρο έτσι γίνεται ακαταμάχητο. Είναι κοινό μυστικό ότι η χρήση αναβολικών ξεκινούσε για όσους ήθελαν να είναι πρωταθλητές από τα 15, οι ντοπαρισμένοι απολάμβαναν ασυλία στο βαθμό που οι έλεγχοι αντιντόπινγκ στην Ελλάδα δεν γινόταν με ιδιαίτερη ζέση. Στην επαρχία μάλιστα, οι έλεγχοι είναι ανύπαρκτοι³. Τα αναβολικά κρυμμένα πίσω από την ονομασία «συμπληρώματα διατροφής» έφτασαν να έχουν ετήσιους τζίρους που φτάνουν τα μερικά δισεκατομμύρια ευρώ, αν κρίνουμε από τα ποσά που αναφέρουν οι πλέον ειδικοί στο θέμα⁴. Η διακίνηση γίνεται από πολλές πλευρές: φαρμακεία, γιατροί, γυμναστήρια και βέβαια εταιρίες «συμπληρωμάτων διατροφής».

Τις περισσότερες φορές όμως ως «ενδιάμεσοι» λειτουργούν γυμναστές και έμπειροι μποντιμπιλντεράδες: αυτοί άλλωστε παίζουν και τον ρόλο του μίκολογιστ, φτιάχνουν δηλαδή το κατάλληλο μείγμα που μπορεί να σε κάνει «ντόπερμαν». Καθώς αυτοί οι «ενδιάμεσοι» λειτουργούν σε χώρους που εντωμεταξύ έχουν μετατραπεί σε φυτώρια μπράβων, η ώσμωση με το οργανωμένο έγκλημα είναι ευρύτατη. Η κατάσταση ήταν τόσο ανεξέλεγκτη που μέσα στον χορό των εκατομμυρίων δεν άργησαν να μπουν και οι φαρμακοβιομηχανίες. Μία από αυτές, η «Νόρμα», όπως καταγγέλθηκε από τον πρόεδρο του ΕΟΦ το 2005, παρήγαγε 1,5 εκατομμύρια αμπούλες αναβολικών, οι περισσότερες εκ των οποίων πήγαιναν κατευθείαν για παράνομη εξαγωγή. Το θέμα θα παρέμενε σχετικά άγνωστο αν δεν γινόταν σε Αγγλία και Ισπανία μία σειρά από κατασχέσεις μεγάλων ποσοτήτων αναβολικών που είχαν ως προέλευση την Ελλάδα⁵. Ταυτόχρονα όλες οι διεθνείς εκθέσεις για το παράνομο εμπόριο αναβολικών τοποθετούν την Ελλάδα σε περίοπτη θέση στην διακίνηση ντόπιας. Οι αγορές μέσω διαδικτύου από το 2000 και μετά αύξησαν ακόμη περισσότερο τον όγκο των πωλήσεων και η Ελλάδα έγινε πλέον γνωστή ως ένας «παράδεισος των αναβολικών»⁶.

Οι ναζί ανοίγουν μαγαζί

Παρόλη την σιωπή για το θέμα, στις σελίδες της «Καθημερινής» στα τέλη Αυγούστου μάς παρουσιάστηκε ένα εξέχον απόβρασμα του ελληνικού φασισμού, το οποίο επί πολλά έτη έσπρωχνε ντόπες σε διεθνές επίπεδο. Πρόκειται για τον Λ. Σπουργίτη, τέως εθελοντή στην Βοσνία στο πλάι –εκτός των άλλων- και του κασάπη Αρκάν, μέλους της ελληνικής εθελοντικής φρουράς, της παραστρατιωτικής ομάδας «Λύκοι του Ζβόρνικ» και με ενεργό συμμετοχή στην σφαγή της Σρεμπρένιτσα. Ο Σπουργίτης συνελήφθη το 2012 με εκατοντάδες καρτέλες αναβολικών, ως μέλος κυκλώματος που πουλούσε αναβολικά στο εξωτερικό και κυρίως στην Γερμανία. Προφυλακίστηκε αλλά εντός ολίγων μηνών μυστηριωδώς αποφυλακίστηκε. Το 2003 είχε συλληφθεί ξανά για τον ίδιο λόγο και στην έρευνα που κάνανε οι μπάτσοι στο σπίτι του βρήκανε εκτός των άλλων φωτογραφίες με άλλους παραστρατιωτικούς, καθώς και φωτογραφίες με παραμορφωμένα πτώματα. Το ΣΔΟΕ που ανακάλυψε τις φωτογραφίες, θεώρησε

ότι αυτές πρέπει να γίνουν αντικείμενο ξεχωριστής δικογραφίας. Φυσικά τίποτα τέτοιο δεν έγινε αφού αυτές οι ιστορίες πρέπει να ξεχαστούν και τα κλιμάκια των μπάτσων και των μυστικών υπηρεσιών φροντίζουν για αυτό...

Θα έλεγε κάποιος βέβαια ότι η «αποκάλυψη» αυτή είναι μία ακόμα μικρή «κλωτσιά στ' αχαμνά», που ρίχνει το ελληνικό κράτος στους τέως υπαλλήλους του, στα απόνερα της επιχείρησης «αντιφασιστικό κράτος». Είναι βέβαιο ότι είναι πολλοί περισσότεροι οι φουσκωτοί και ξεφούσκωτοι έμποροι ντόπας, οι οποίοι βρίσκονται στις τάξεις των ελλήνων ναζιστών και παρακρατικών. Όπως είπαμε και παραπάνω, τα γυμναστήρια αποτέλεσαν ταυτόχρονα φυτώρια μπράβων, μαφιόζων, ναζιστών αλλά και κόμβο διακίνησης αναβολικών. Καθώς οι μπράβοι άρχισαν να αποκτούν όλο και περισσότερο χρήμα και πρεστίτζ ήταν εύλογο να ανοίξουν τις «δουλειές» τους και προς το εμπόριο ντόπας. Άλλωστε σπρώχνανε το σταφ αποτελώντας ένα «ζωντανό» παράδειγμα για το πόσο ντουλάπα μπορεί να σε κάνει η χημεία.

Τα φράγκα είναι όμως πολλά και αυτό αρκεί για να κλείνουν τα στόματα. Εκτός των άλλων βέβαια υπήρχε και η μεγάλη βιομηχανία παραγωγής «πρωταθλητών» που κινδυνεύει να εκτεθεί εκ νέου σε περίπτωση αποκαλύψεων. Και αυτή, όπως και να το κάνουμε, ήταν μία εθνική υπόθεση.

Οργανωμένο έγκλημα και «εθνική ανάταση»

Η ντόπια εκδοχή του πρωταθλητισμού, απολαμβάνοντας μεγάλη κοινωνική υποστήριξη και όντας σε άμεση σχέση με μαφιόζους παράγοντες, αναπτύχθηκε σε τέτοιο βαθμό που εκ πρώτης όψεως δεν προσιδιάζει σε ένα κράτος 10 εκατομμυρίων υπηκόων. Τα ποδοσφαιρικά, μπασκετικά και άλλα αθλητικά «επιτεύγματα» αποδόθηκαν στην «ελληνική ψυχή», ενώ στην πραγματικότητα θα έπρεπε να αποδοθούν στο μέγεθος και στην δυναμική του ελληνικού μαφιόζικου κεφαλαίου.

Οι «εθνικές επιτυχίες» γίνανε οργανωμένα και με σχέδιο, με την στήριξη και ανοχή του ελληνικού κράτους και τις διακριτικές διευκολύνσεις των μαφιόζικων κυκλωμάτων που λειτουργούσαν και λειτουργούν στην Ελλάδα. Ας δούμε την περίπτωση των ολυμπιονικών. Στα τέλη της δεκαετίας του '90, λίγο μετά την ανάληψη των ολυμπιακών αγώνων του 2004, ανατίθεται η προπόνηση των σημαντικότερων ελλήνων αθλητών στίβου στον Χρήστο Τζέκο, γνωστό μεγαλέμπορο «συμπληρωμάτων διατροφής» δηλαδή αναβολικών, ο οποίος έχει και «άκρες» στις ΗΠΑ οι οποίες παράγουν τα πιο νέα αναβολικά που δεν ανι-

χνεύονται. Συνέταιρος και φιλαράκι του είναι ο προπονητής της άρσης βαρών Χρήστος Ιακώβου. Ο Τζέκος σύμφωνα με δημοσιεύματα⁷, πηγαίνει στις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες και τους προτείνει ένα σχέδιο παραγωγής ολυμπιονικών με χρήση αναβολικών, με το φαντεζί όνομα «σχέδιο Κόροιβος», το οποίο και κοστολόγησε σε 6 εκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα πάλι με τα δημοσιεύματα, οι κρατικοί αξιωματούχοι αρνήθηκαν. Μάλλον όπως φαίνεται και εκ των υστέρων, θα πρέπει να του είπαν κάτι του στυλ «αυτές οι δουλειές δεν γίνονται έτσι, κάνε εσύ ό,τι είναι να κάνεις και εμείς απλά σε καλύπτουμε».

Τα έργα και οι ημέρες του κ. Τζέκου ήταν γνωστά στους πάντες, αλλά όλοι κάνανε τουμπεκί μπροστά στους «εθνικούς θριάμβους» και εκείνος έχαιρε πρωτοφανούς ασυλίας και κάλυψης. Ιδιαίτερα μετά τους ολυμπιακούς του 2000 όταν οι έλληνες αθλητές γύρισαν με ένα σωρό μετάλλια στην τσέπη. Παρόλο που ήταν προπονητής, φόρμες δεν έβαζε ποτέ και κυκλοφορούσε πάντα με κοστούμι. Ο Τζέκος αγόραζε την ντόπια, γνωστή και ως «καθαρή», απευθείας από το Σικάγο ενώ προσπαθούσε να εξασφαλίσει ότι κανείς από τους ανταγωνιστές αθλητές δεν θα έχουν πρόσβαση στο αναβολικό αυτό⁸. Συνήθιζε να λέει ότι ντοπαρισμένοι είναι αυτοί που πιάνεται και προκαλούσε τον διεθνή θαυμασμό: μετά την νίκη του Κεντέρη στους ολυμπιακούς του 2000 ένας Καναδός παράγοντας φέρεται να του είπε: «Μα τι εργαστήρια έχετε εσείς;». Δυστυχώς όμως για αυτόν και την «ελληνική υπερηφάνεια», η ιστορία του έληξε άδοξα με το γνωστό «ατύχημα» πριν την έναρξη των ολυμπιακών του 2004. «Κουφάλες μου την στήσατε!», φέρεται να φώναξε όταν το κόλπο βγήκε στην φόρα. Αλλά όλοι στο εξωτερικό γνώριζαν ότι οι έλληνες είχαν χάσει κάθε μέτρο και ότι η κατάσταση αυτή δεν μπορούσε να συνεχιστεί άλλο. Τα ελληνικά μήντια βέβαια κατηγορούσαν τους ανθέλληνες που εξυφάνουν μία νέα συνωμοσία ενάντια στο «ανάδελφο» έθνος. Το θέμα ανακινήθηκε κυρίως από την δημοσιογραφική ομάδα του «Ιού» και σύντομα θάφτηκε. Στο ποδόσφαιρο και το μπάσκετ τα πράγματα είναι ίδια και χειρότερα, αν και οι υποθέσεις ντόπιγγ που έχουν βγει στην δημοσιότητα είναι λίγες. Το 2011 όμως όταν η διαδικασία «εκκαθάρισης» του αρχιμαφιόζου Μάκη Ψωμιάδη ήταν στα φόρτε της, βγήκε στην δημοσιότητα μία συνομιλία με τον διεθνή μπασκετμπολίστα Μπουρούση, στην οποία ο παίκτης ζητούσε δουλικά από τον «κύριο Μάκη» λίγο από το «φάρμακο». Ο Μπουρούσης, που προσφάτως έγινε και γαμπρός του Ψωμιάδη, δεν είχε βέβαια κανέναν λόγο να ανησυχεί γιατί ο κύριος Μάκης, πρόεδρος μιας σειράς ποδοσφαιρικών ομάδων κατά την δεκαετία του 2000, θα του έβρισκε εύκολα το «φάρμακο». Έχουμε πολλούς λόγους να πιστεύουμε ότι ο κύριος Μάκης όπως και άλλοι αντίστοιχοι «κύριοι», βρήκαν το «φάρμακο» και για πολλούς άλλους· επί πολλά έτη. Αλλά είπαμε, η μαφιόζικη σιωπή βασιλεύει. Και πώς θα μπορούσε άλλωστε να είναι διαφορετικά. Να παραδεχτούμε ότι οι «εθνικές» επιτυχίες βασίζονται στο ξέπλυμα χρήματος από τα ντράγκς, τα αναβολικά και το κάθε είδους λαθρεμπόριο;

Σβάστικες και χρήμα

Μέσα σε ένα περιβάλλον, όπως περιγράφηκε παραπάνω, μπορεί κάποιος να κατανοήσει τι ρόλο βαράγανε οι δύο δολοφονημένοι μαφιόζοι. Φουσκωμένοι σαν ζώα, είχαν κατεβάσει ένα φαρμακείο έκαστος. Ο ένας από τους δύο, κάνοντας το κόμμι του επαγγέλμα, έγινε «σύμβουλος διατροφής», έσπρωχνε δηλαδή

Ο Λ. Σπουργίτης βαφομαλλιάς και χαιτάς, με σταυρουδάκια και σέρβους φασίστες στο μπλουζάκι, σε διαμαρτυρία χριστιανοφασιστών για την ταινία «κώδικας ντα βίντσι» το 2006. Παρακρατικός, χασάπης των βαλκανίων, έμπορος ντόπας, ένα πραγματικό φασιστικό απόβρασμα. Την μούρη του δεν την κρύψαμε εμείς έτσι βρήκαμε την φωτό του στο ίντερνετ.

ντόπες σε νεαρούς. Οι σχέσεις του με τους μπράβους και την ευμεγέθη μαφία της Καλαμάτας πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Δήλωνε επίσης Χρυσή Αυγή, δεν άφησε ούτε ένα ναζιστικό φειτικάκι που να μην το κάνει τατουάζ. Τελικά μια από τις δουλειές στράβωσε, και οι λογαριασμοί λύθηκαν με τον τρόπο που οι μαφιόζοι λύνουν τα προβλήματά τους.

Οι νεαροί εκτελεστές παρουσιάστηκαν σαν «αποπλανημένα παιδιά». Άλλοτε εμφανίζονταν ότι ήταν υπό την επήρεια της ντόπας(!), άλλοτε εμφανίζονταν σαν καλά παιδιά και εκκολλημένοι επιστήμονες που έχουν πάρει και το proficiency. Προφανώς όλα αυτά είναι αστεία. Τα δύο βλαστάρια της Μάνης θέλανε να κάνουν τα ίδια ακριβώς που κάνανε αυτοί που σφάζανε. Η «γοπτεία» της μαφιόζικης ζωής, το μπραβιλίκι και το να πατάς επί πτωμάτων, μπορεί να συνεπαίρνει ακόμα τους πιο αδίστακτους και σάπιους από τις νέες γενιές. Τέτοιες απόλυτα εχθρικές φιγούρες ξεβράζονται και θα ξεβράζονται από την δυναμική, τον μύθο και την επαγγελματική αποκατάσταση που υπόσχεται το έγκλημα και οι κάθε είδους παραφυάδες του. Και όλοι αυτοί θα έχουν και μια σβάστικα και ένα «μολών λάβε» στα μπράτσα τους. Όχι γιατί οι ιδέες του εθνικοσοσιαλισμού τους εξιτάρουν, αλλά γιατί καταλαβαίνουν στην πράξη ποια είναι η πολιτική έκφραση των κανιβαλικών συμφερόντων τους.

¹ «Κάθε γυμναστήριο και φαρμακείο», Βήμα, 22/8/2004

² Για παράδειγμα «Ο Σβαρτζενέγκερ της γειτονιάς», Βήμα, 21/11/1999.

³ «Ντοπαρισμένοι και μαθητές –αθλητές», Βήμα, 6/5/2005.

⁴ Ο πρόεδρος του ΕΟΦ που είναι υπεύθυνος για τον έλεγχο των αναβολικών, είχε δηλώσει το 2005 ότι ο τζίρος των συμπληρωμάτων διατροφής φτάνει τα 6 δις ευρώ. «Απειλές λόγω αναβολικών στον ΕΟΦ», Βήμα, 31/3/2005.

⁵ Ενδεικτικά αναφέρουμε μόνο μία περίπτωση: Φαρμακοποιός από Αθήνα ο οποίος διέθετε φαρμακείο-βιτρίνα στην Ρόδο απέστειλε στην Αγγλία την διετία 2003-2004 αναβολικά αξίας 2,2 εκατομμυρίων ευρώ. Τα αναβολικά κατασχέθηκαν στην Αγγλία και ο φαρμακοποιός παραπέμφθηκε σε δίκη με την κατηγορία της φοροδιαφυγής. Τελικά καταδικάστηκε σε μία πολύ μικρή ποινή.

⁶ Ιός, «Ο τουρισμός των αναβολικών», Ελευθεροτυπία, 11/5/2008.

⁷ «Ο Τζέκος και ο κωδικός «Κόροιβος»», Βήμα, 22/8/2004.

⁸ Χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πάντα το κατάφερνε. Εκ των υστέρων αποδείχθηκε ότι και αμερικανοί πρωταθλητές παίρνανε την καθαρή. Δες και την σειρά δημοσιευμάτων του «Ιού».

Η προϊστορία της μαζικής «γράμμοσης». «Ε μικρέ, έλα να σου δείξω πώς να κάνεις μούσκουλα». Διαφήμιση σε αμερικανικό περιοδικό την δεκαετία του '60.